

Előfizetési árak:

Félévre . 80 Leu
Negyed évre 40 Leu
Egy óra . 14 Leu
Külföldre egy évre 280 Leu
Hirdetés — Nyíltér
díjszabás szerint.

SZÉKELY UJSÁG

egyesülve a SZÉKELY HIRLAP-pal.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL.

A
SZÉKELY UJSÁGOT
Néhai Molnár Emil
a
SZÉKELYHIRLAPOT
Bíró Lajos alapította.

Felelős szerkesztő és kiadó:

Kovács J. István

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

KOVÁCS-HIRLAPIRODA, Str. Gen. Avarescu
1. szám.

EGY IGAZ EMBER HALÁLÁRA

Írta: Dávid Iván

A sirás jó s az elpatakzott könnyek tisztára mossák a lelket.

A megtisztult lélekben pedig visszacsengenek a szavak, kirajzolódnak halvány körvonalak s egyszerre megelevenedik egy kép. Hol itt, hol ott tűnik fel, poros aktak mellett, a nyomda ajtajában, kezében kézirattal, puhafényű családi lámpa fényében összehajló fejek között, muzeumok régi emlékei övezik később és társadalmi egyesületekben száll a hangja, műveltség-, művészet- és népmentesről beszél, komoly fejek hajlanak a szava kévéjébe. S mindmennyi képen magasabb a többinél, tisztább, őszintébb. Kívül hordja a lelket, mindenkinek ad belőle, a jósága szét-sugárzik s a jóság ömlése előtt kalapot emel mindenki. Öreg és fiatal, törődött és jólápolott emberek, különböző hitűek, különböző fajok egyedei. A tiszteletmegadás spontán megnyilatkozása emeli egyre magasabbra. Nem külsőségekben, elismerésbe, rendjelek, nagyhangu, színekura állások dicsőségebe, hanem benne, valahol a lélek kis kamráiban. Akik látnak, akik nem csak testből állanak, akiknek talán egy csöppnyivel több jutott ki az érzések világából, azoknak volt az irányítója, békés, csendben dolgozó vezetője, példamutatója, igazi, krisztusi és emberi Embere. S az ilyen lelkekben emelkedett, egyre feljebb...

Olyan nehéz most írni egy hidegen zakatoló gépen. Talán hasított ludpennával, finom pergamentre kellene gyönyörű betűket, rajzolt inicialékat vetni, hősi éneket zengeni, a szellem hőseinek kijáró komoly tisztelettel. Ezek a sorok azokon a hasábokon jelennek meg, melyeken több, mint harminc év alatt annyiszor láttak napvilágot írásai, ismeretterjesztő, világossággyújtó, felrázó, véleményadó cikkei. Fenn a lapfejen üresen ásit most a kis bekerített tér, ahol annyi időn át állott a neve:

Főszerkesztő:

Dr. I. Diénes Ödön

Egy igazi Ember haláláról kellene írunk s mégis, inkább az életéről beszélő szavak ömlenek elénk. A képek lassan elmosódnak, s csak az emlékü maradt meg, ezerféle alakban élve a lelkekben. Közéleti népszerűsége, mely

soha sem állott az egyéni hiúság szolgálatában, fenntartja a nevét késő nemzedékek számára is.

A munkás Ember

Talán nem született még ember, aki jobban bírta volna a munkát és többet dolgozott volna, mint Ő. Ügyvédi elfoglaltsága mellett a lap ügyeinek intézésében is élénk részt vett, naponként többször pontos időközökben időjárás-

kutató megfigyeléseket végzett, táblázatokat állított össze erről s hosszú évtizedeken keresztül ő küldte a legpontosabb megfigyeléseket az Időjárás-kutató Intézetnek. Sajátkezüleg rendezte a Muzeum anyagraktárát, minden kis darabot ismert, szakszerű könyveket vezetett a beérkező és kiállított, vagy elraktározott tárgyakról, több száz régi, alig kibetűzhető okirat tartalmát feljegyzését készítette el, vezette az ősi birtok kis maradványának gazdaságát, előadásokat tartott, egyesületeket vezetett s mindenütt példa lehetett az ő munkája. Milyen munkaerő volt, tervekkel, gondolatokkal teli, nagyszerű vezető!

A szerény Ember

Ki ne szeretné, hogy nagy riportban dicsőítsék a nevét?

Ő nem szerette, irtózott a szerénységtől.

Évekkel ezelőtt egyik napilapban cikke jelent meg e sorok írójának az

Ő muzeumáról, amelyet olyan gyengéd szeretettel vett körül. A nevével kapcsolatban, különös értékű munkássága jellemzésére összehalmozódott egy csomó jelző, ami látszólag sok volt és még sem volt elég érdemei értékelésére. Akkor azt mondta:

— Látja, ezt kár volt... a muzeum az értékes, én csak azért dolgozom, mert meg kell menteni ezt a sok emlék-kincsét. Engem minek dicsért?

Kedves - komolyan szemrehányást tett, mert a dicséretet nem szerette. Egyike volt azoknak a nagyon keveseknek, akikről elmondható, hogy ezerféle köztisztviségeiket anyagi haszon nélkül és nem dicséretért, elismerésekért töltik be, hanem magáért a munkáért dolgoznak.

Aszámtalan közintézmény, melyekben mind vezetőhelyet foglalt el, nagyon-nagyon sokat köszönhet annak az Embernek, aki komolyan, önzetlenül és odaadón dolgozott minden jöért, szépet, emberiért.

A magyar Ember

Egyenes, őszinte, fajához, nyelvéhez, vallásához hű, becsületes magyar. Az uralomváltozást követő zavaros időkben ott volt azok között, akik emberi jogik megőrzésére kiálltak az élre. Internálást, megfigyelést, száz meghurcolást vállalva a szent kötelesség teljesítésével, amikor mások a könnyű életet, vagyont, pillanatnyi, hamis örömkacagásokat csusztattak maguk köré.

Népünk régi értékeinek megmentésére ilyen elszigetelten, ilyen egyedül csak Ő dolgozott, amikor évekkel ezelőtt megvalósította régi álmát s gyakorlati, pótolhatatlan munkájával, másokat is lelkesítő erejével megalapította a Muzeumot, amely teljesen összeforrott az Ő nevével. Népünk ősi kultúráját mentette meg s apró darabkákból komoly, egyre fejlődő intézményt varázsolt elő. Ő volt szószólója, a sajtóban istápolója volt a hányatott magyar színésznek s néhány lelkes emberrel maga körül megalakította a Szinpártoló Bizottságot, aki előhívta, felkiáltotta a lelkiismeretét százaknak, ha veszélyben volt a város valamelyik kultur-akarata. Magyar volt, aki tett, türt, dolgozott a maga eszközeivel és nem kívánt érte ríktó elismerést, nyilvános dísz-hálát.

(Folyt. a II.-ik old.)

Az igaz Ember

Száz és ezer apró jellemvonásból, életsejtéből egyéniséggé összeálló, a millióarcu nagy embererdő nagyszerű tagja. Istent ismerő, anya-kezelő, apa helyett apává váló szelíd, nagy ember, mint ha csak szerencsétlen fajunk itt-ott kiütköző fogyatékoságai, elguruló átkos természete, szenvedélyei elleni élő cáfolat lett volna öntudatos életével. Szeretett, szeretetre tanított mindenkit s nagy jószág volt az élete, önfeláldozó sorsa.

Milyen volt, mint ember?

Erre nem lehet felelni.

Ember volt, akinek méltán irták a

nevét nagybetűvel. Igazi Ember, nem Isten, nem természetfeletti tökéletesség, hanem minden jószágnak s egyéb olyan tulajdonságnak, amit földi halandó büszkén vallhat a magáénak: tiszta tulajdonosa.

Lezajlanak a képek, üzik-kergetik egymást. S mikor elfolynak a környek, nagy csendesség marad s a csendben mindég ott van valahol az Isten. Kinyújtja a kezét, hogy majdnem elérje az ember. S azoknak, a nagy felnőtt embergyermeknek, akik ürességet éreznek a halál nyomán, megsimogatja a fejét. Lágy hangon szól, vigasztalást mond:

— Vigyázzatok, hogy játszatok a játékot, amit szórakozásul adtam nektek s amit életnek hívtok! Egyszer elkopik, akkor meglátom, jók voltatok-e. Uj, szebb, nagyobb játékot adok annak, aki nem rabolt, nem gyilkolt és nem ütött.

Aki nem kinezott, hanem segített, jó volt s letörülte a fájdalom, a kétségbeesés könnyeit az árvák szeméről, aki s gitett a gyengének és megoltalmazta a védteleneket, az úgy tett, ahogy belé-
ollottam parancsomat a nagy életjáték megkezdésekor. — Az ilyent magamhoz hívom s Én veszem át a gyámságot azok felett, akiknek gondviselője volt...

Egy tartalmas emberi élet munkája

Dr. I. Diénes Ödön arcképe — sokféle elfoglaltsága tükréből nézve — A folyton építés példája

Mint a hirtelen vihartól kidöntött százados tölgy zuhanása, megdöbbenően hasított a székely-magyar lelkekbe dr. I. Diénes Ödönnek, ennek a talpig és izig-vérig magyar, becsületes uriembernek váratlan halála, ...Okt. 26-ika, hétfő délután volt.

Csendes, vásári készülődés közönyös hangulata ülte meg az uccákat, az embereket, mikor egyszerre a futkosás zaja, a segítség-hívásnak rémült sikoltása állította meg a járó-kelőket:

— Orvost! Orvost! Mindjárt meghal Diénes Ödön!

Az emberek pillanatra megtorpannak. A szívekre döbbenés ül. És megindulnak sokan, hogy segítséget vigyenek a város nagyrabecsült, legderekabb polgárának.

Tisztelőinek és barátainak egy nagy csoportja szívszorogva állunk meg a beteg lakásának udvarán és félőn tessük a híreket.

Erősek szeretnénk lenni, hogy el tudnók riasztani a Halált, szeretnénk, ha könnyűre lenne az Élet legalább az Édes anyához, aki öszeroskadva ül az ágya mellett és hívja, hívogatja szeretett fiát vissza az életbe.

Az injekciós tű dolgozik...

A remény szikrája egy pillanatra még fellobban.

Hátha, hátha...

Hiábavaló azonban minden orvosi tudomány.

Elvégeztetett.

Befejezte egy nemes emberi élet az ő érdemgazdag pályáját.

Diénes Ödön, a jószágos lelkű fiú, a közélet kimagasló harcosa nincs többé.

Felsikolt az édes anya. Felzokog két árvalány a holttest felett és mintha nem értenék meg a Végzet kegyetlen rendeltetését, önkéntelenül jajong az ajkuk:

— Hát már mindenki itt hagy minket?

És könny lepi be szemünket, akik künn álltunk eddig reménykedve. Lekerül a kalap a fejeikről és megdöbben, síró lélekkel hajlunk meg a halott Diénes Ödön előtt.

Életrajzi adatok

Dr. I. Diénes Ödön Szemerján született 1874 aug. 24-ikén. Elemi iskoláit városunkban, a gimnázium négy osztályát Aiudon a Bethlen kollegiumban végezte. Az V. ik osztályt már Sft.-Gheorghe-en a Mikó-kollegiumban járta és itt érettségizett az első vfolyammal. Egyetemi tanulmányait Debrecenben és Budapesten végezte. Városunkban volt ügyvédjelölt, majd 1906-évből Tg.-

Mureşen ügyvédi vizsgát tett és itthon megnyitotta irodáját.

Mint ügyvéd is, nagy tiszteletnek örvendett egy kortársai, mint a jogkereső közönség körében.

A közélet terén

Már kora ifjúságában nagy érdeklődést tanúsított minden közéleti megmozdulás iránt. Mindenben a szépet, a jót kereste s jellemzőleg lélekkel és erős hittel állta a harcot a jogok és eszmék küzdelmében. Sokszor kapott sebet, azonban igazi uriember lelkületével felülemelkedett az emberi gyarlóságokon és soha senkivel, egy pillanattal se, haragot nem tartott. Egy alkalommal, 1918-ban, méltatlan támadás érte, néhány perc múlva a megsérülte igyekezett kimagyarázni eljárását, kérve dr. Diénes Ödönt, hogy bocsásson meg neki. A ritka lelkű és acélos jellemű Ember keserű mosollyal fogott kezét megbántójával és soha nem haragudott reá, mert lelke a krisztusi fényességű uton haladt...

Mint újságíró

Városunk hírlapírodalma a múlt század 80-as éveiben kezdett erőre kapni, azonban Erdélyi Károly, Dobay János és Vajna Károly szerkesztései alatt megjelenő lapok a nyomda és a pártolás hiánya miatt csak rövidéletűek voltak. A közélet harcosai belátták, hogy a fejlődő székely városban szükség van egy erős organumra, mely a függetlenségi harcok viharai között is megállja a helyét. A folyó század elején, 1903-ban Molnár Emil hívására összeült néhány lelkes ember és a Könyvnyomda Rt. életre hívásával megalapították a Székely Ujságot. E lelkes, tevékeny emberek között ott volt dr. I. Diénes Ödön is és a szerkesztő bizottság munkájából, mint a lap főmunkatársa, tevékenyen kivette a részét. Közérdekű cikkeivel, vezércikkeivel élesztette a székely öntudatot és ápolgatta az ősi tra-

díciókat, melyek a várost a legnehezebb idők megpróbáltatásai között is megtartották a régi hitben.

Molnár Emilnek, lapunk alapítójának a halála után 1906-ban ő vette át a lap felelős szerkesztői tisztjét és bekövetkezett tragikus haláláig ő volt a Székely Ujság felelős, illetve 1925-től kezdve a főszerkesztője. Soha el nem évülhető emléket állított magának azzal a három évtizedes munkával is, amit a Székely Ujságban végzett. Egyes nevezetesebb politikai megmozdulások alkalmával vezércikkeiben szögezi le véleményét és felfogását magáévá teszi az emberek százai, akik hivatott vezetőt látnak dr. I. Diénes Ödön személyében. Hűséges krónikása az egyesületek és intézmények életének. Különösen mint természettudós, az időjárás állandó figyelője fejt ki írásban is becses értékű munkát. Az időjárásról jegyzett napi megfigyeléseit az újság minden számában leközli, ami forrásmunkát fog jelenteni azok részére, akik a város, illetve a vidék időjárás viszonyait fogják megírni.

A Székely Ujság a nagy gyászáról gyászjelentést bocsátott ki és azt megküldötte a lapársainak és a sajtó barátainak. A gyászjelentés befejező sorai nagy halottunk igazi értékét a következő találó szavakban emelik ki:

„Életét dicsérni fogják nagy műveinek élete, népünk nyelvének, műveltségének és művészetének megmentett értékei.”

A politikus

A hangosabb politika nem volt dr. I. Diénes Ödön eleme. Mint a függetlenségi és 48-as Pártnak, később pedig a Magyar Pártnak vezető egyénisége, alelnöke a program által kijelölt uton haladt és csendes, hűséges, a faji öntudat és magyar kötelesség tántoríthatatlan, tisztelt katonája volt és maradt haláláig.

A Múzeum megalapítója

Dr. I. Diénes Ödön, mint társadalmi vezető egyéniség is, a nevét örök időre beírta városunk kulturtörténetébe. Egyesületeknél és intézményeknél egy sereg tisztséget töltött be és úgy szólván a lelke volt a Kaszinónak, melynek 1921-től kezdve elnöke volt. A múzeumot ő hívta életre, hangyaszorgalmu munkássága hozta össze az a sok régiséget, melyről ő állandó kimutatást készített és időről-időre leközölt a Székely Ujságban. A Menházának, Árvaháznak szintén tevékeny, önzetlen vezetője, a Sport Egyletnek tiszteletbeli elnöke volt és ott volt látható mindenütt, ahol tenni kellett.

Mint presbiter, a ref. egyházközségben is áldásos munkát végzett. Feloivasásai is sok értéket jelentettek.

Betegsége

Az orvosok megállapítása szerint dr. Diénes Ödönt a szív főütőerének az elmeszesedése (angina pectoris) ölte meg. Alig két héttel ezelőtt hatalmasodott el rajta a súlyos baj, arcszíne megsápadt és panaszkodott, hogy a karja és a mellé fáj. Ő azonban a betegséget nem vette komolyan. Anynyira a munka embere volt, hogy nem ért rá még orvoshoz is menni. Rheuma — álla-

pitotta meg magáról és így panaszkolta el nekünk is az ő gyilkos betegségét.

Szombaton este még bejött szerkesztőségünkbe és ő maga hajtogatta össze a részére fenntartott lappéldányokat, amint ezt tette több évtizeden keresztül. Elkísértük még hazafelé és beszélgetés közben említette meg a betegségét. Hülés az egész — mondotta és megemlítette, hogy a nyáron egy fürdés után szerezte. Szombaton

este még résztvevett a sportház megnyitásán és kedélyesen elbeszélgetett asztaltársaival. Ki gondolta volna, hogy ennek a látszólag életerős embernek, akit a kora reggeli óra mindennap talpon talált, az órái meg vannak számlálva. Vasárnapot még pihenve töltötte édesanyja körében, akit imádásig szeretett. Hátfőn reggel felkelt, hogy elintézzze ügyvédi dolgait. Ekkor történt meg először, hogy rosszul érezte magát, úgy, hogy

le kellett feküdnie. Nyomban kezelőorvosa, dr. Bertalan János után küldötték, aki felismerve a bajt, injekciót adott és pihenést ajánlott. A délelőtti aránylag nyugodtan töltötte, néha-néha panaszkodott csak a karjaiban fellépő fájdalomról. Így feküdt délután 1/4 óráig, amikor újabb szívroham fogta el és az orvosok megérkezésekor beállott a tragikus vég.

Az egész székelység nagy halottjához méltó részvétellel temették el Diénes Ödön dr.-t

Hatalmas embertömeg a menetben - Gyászbeszéd a sirnál - A M. Párt és Biró Lajos részvétellel lapunkhoz

Tegnap, pénteken délután ment végbe a temetés a város és a vidék meghatározó részvételével. A hatalmas gyászmenetben ott láttuk a Magyarországról hazaérkezett és itt élő testvereken kívül a kiterjedt rokonság más tagjait is, a megyei Magyar Párt képviselőiben Szentkereszt Béla bárót, a Székely Nemzeti Múzeum küldöttségét, egyesületi és intézményeink vezetőit, az árvaház növendékeit, stb. A koporsót valóságos virág és koszorúerdő borította, úgy hogy ezeket külön gyászkocsi vitte.

A gyászháznál elhangzó ima után a ref. templomba vonult a gyászoló közönség. A templomban Paál Lajos lelkész mondott gyászbeszédet a nagy halott felett, majd a peremetező esőben megindult a menet a temetőbe, még egyszer búcsút venni dr. Diénes Ödöntől.

A sirnál

Sóos Mihály kántor gyász-énekszólója után Diénes Balázs s. lelkész mondott mély gondolatú, méltató beszédet és imát. Ezután a különböző egyesületek vettek búcsút a a feledhetetlen emlékü halottól.

Elsőnek dr. Vargha Béla az egyesületek és az ügyvédi kar nevében búcsúzott:

„... Ne panaszkodjunk-e hát, ha itt megsemmisülve látjuk az élete utolsó pillanataig gyöngéd, gondos, engedelmes jó fiút, az annyi bánattal sújtott jó édes anyának a legerősebb támaszát, a szerető testvérét, az édes apát pótoló nagybátyát, a jó rokont, a hű barátot, a derék kartársat, a közélet önzetlenségű lelkes munkását? Dr. Diénes Ödönt?

E koporsóba zárt kedves kartársunkat, mint ügyvédet nagyra értékeltük addig is, amíg élt és nemcsak mi, az ő kartársai, de a jogkereső közönség, sőt mindenki, aki, őt ismerle teljes tisztelettel és szeretettel és megbecsüléssel vette körül, — de most a mikor már nincs többé, most látjuk igazában az ő emberi nagyságát és halálával a társadalmunkat ért nagy veszteséget.

Ha koporsójánál számba vesszük azokat a helyeket, amelyek az ő halála folytán üresen maradtak, mély fájdalommal és szomorúan kell megállapítanunk azt, hogy az ő értékes egyénisége nemcsak családjában, hanem a város egész társadalmában, nemcsak most és nem csak a közel jövőben, de ezután is még igen sokáig pótolhatatlan lesz.

Mint ügyvéd nagy tudással és gyakorlati tapasztalatokkal felfegyverkezve kereste és szolgálta az igazságot. Soha sem védelmezte a meggyőződésével ellentétben álló ügyet, hanem mindig és mindenben a megsértett jogrend helyreállításán munkálkodott.

Ez a kiváló tulajdonsága szerezte meg számára minden külömbiség nélkül az imperium változása előtti és utáni időben is a bíróságok részéről a tiszteletet és teljes elismerést. És mi az ő kartársai, akik évtizedeken át működünk Vele, itt nyilvánosan teszünk tanúságot amellett, hogy az ő harcmódora bántó, vagy pláne durva soha sem volt, soha egyetlen egy percig sem tért le a becsület és tisztesség útjáról, hanem törvénytudása, lelkiismeretessége, finom, előkelő és

soha senkit nem sértő tárgyalási módszere folytán példányképe volt a hivatását becsülettel és tisztességgel betöltő ügyvédnek.

Azonban az ő világa az ő szerelme nem az ügyvédi foglalkozás volt. Nekiz az ügyvédségemint a mindennapi megélhetést biztosító eszközre volt szüksége. Szívének minden dobbanása oda vonzotta őt, ahol a nyomor és szenvedés kiáltott segítségért. Aggának minden gondolata oda vitte őt, ahol a sötétséget eloszlatni, a tudatlanságot a tudás fegyverével felvilágosítani kellett. Egyházának vallásos hű presbitere volt. Főszerkesztő hírlapíró. Elemi iskola gondnoksági tag, Közművelődési Egyesületi tagozati elnök. Józsiás és Emilia alapítványi elnök. Szinpartoló egyesületi elnök. Az Erzsébet árvaleány nevelő intézet, a Kórház egyesület, a Menedékház igazgatóságának egyik legértékesebb vezető tagja, a Kaszinó elnöke a Múzeum alapító elnöke volt. Nem volt ennek a városnak egyetlen egy közművelődési, jótékonyági egyesülete, amelynek áldozatkész munkása ne lett volna.

Soha semmiből ki nem vonta magát, ahol a köz érdekében áldozatot kellett hozni, soha senkitől meg nem vonta az anyagi támogatást, ha azt tudományos vagy emberbaráti célra kérték tőle.

Dr. Diénes Ödön a vezetésére bízott intézményeket nem csak hogy megtartotta, de azok számát ujjal is gyarapította.

A Kaszinónak volt évtizedeken át buzgó tisztviselője, majd 16 éven át páratlan munkásságu vezére, elnöke. Ez a 16 esztendő a Kaszinó történetében mint minden tekintetben kiemelkedő korszak lesz feljegyezve. Mert a mikor annak helyisége lefoglaltatott és működése felfüggesztett, fáradságot nem ismerő energiával, ajtók kilincselésével és kérelmezéseivel lehetővé tette ennek újból való megnyitását és abban egy finom úri légkörű kedves találkozó és szórakozó helyiséget teremtett, ennek vagyonát, különösen könyvtárát elismerésre méltó módon gyarapította és annak kebelében életre hozta létesítette a Múzeumot azzal a céllal, hogy mindazt ami értékkel bírhat ezer éves kultúránk dokumentálásában ne engedje elkallódni és nyomtalanul megsemmisülni hanem azt gyűjtsük össze a multunk megbecsülése jeléül és azért, hogy annak anyagából okulhasson a jelen és a jövő nemzedék a további fejlődése érdekében.

Mi lesz ezzel a Múzeummal, lesz-e arra alkalmas utód, aki a Dr. Diénes Ödön helyét betöltse, vagy az ő halálával a lassu sorvadás a felhagyásra, az abban maradásra lesz ítélve?

Dr. Diénes Ödön az első között és mindig ott volt az árvaháznál az árvák könyvei letörlesztésében, a Menedékháznál a munkaképtelen szegény öregek támogatásánál, a Kórház egyesületnél a betegek gyógyításánál.

Ez volt Dr. Diénes Ödön, akitől most örökre elválva búcsúzunk. Élete szép és nemes volt tele jó példaadással. S vajjon az ifjabb generáció követni fogja-e példáját és reá fog-e eszmélni arra és átérzi-e azt a kötelességet, hogy az idősebb és egymás után lassan elhaló gárda tagjainak alkotá-sait szent örökségként neki kötelessége

átvenni és azokat tovább fenntartva az elpusztulástól megőriznie?

Fájó szívvel búcsúzom az ügyvédi kar és mindazon intézmények nevében Dr. Diénes Ödöntől, amelyeknek ő éltető lelke és vezérlő egyénisége volt. Köszönöm neki mindazt a nagy és értékes munkálkodást a melyet ezen intézmények létesítése, fenntartása és fejlesztése érdekében tett.

Fájó szívvel búcsúzom ennek a városnak az egész társadalmának nevében. Ez a nagy közönség, amely utolsó útjára elkísérte és koporsóját sirva állja körül, tanúságot tesz arról, hogy a Dr. Diénes Ödön élete értékes és nem hiábavaló volt.

Koporsójára nem csak hulló virágot hoztunk utolsó üdvözléssel, elhoztuk mélyeséges bánatunkat és itt Neki megfogadjuk, hogy a példát, amelyet a közélet önzetlenségű szolgálatával nekünk nyújtott, követni fogjuk és emléket soha el nem halványuló tisztelettel őrizzük.

Fájó szívvel adjuk át az édes anyaföldnek, amelyet annyira szeretett és amelynek boldogságáért annyit dolgozott.

Nyugodjék csendesen és béke legyen porai felett.

Dr. Vargha Béla után a Székely Nemzeti Múzeum nevében Felszeghy István koll. tanár beszélt és búcsúztatta a megyeszékhelyi Múzeum igazgatósági tagját.

A Székely Ujság nevében

dr. Dávid István a következőket mondotta:

Dr. I. Diénes Ödön főszerkesztő neve eltűnt a „Székely Ujság” lapfejről is! — A „Székely Ujság” is megilletődve áll e szomorú sirnál, hogy a maga ószinte szavaival szintén kifejezést adjon annak a fájdalomnak, ami ennek az igaz Embernek elvesztésével érte.

30 hosszú évig volt főszerkesztője lapunknak, azelőtt hosszú ideig főmunkatársa. — Méltán mondjuk tehát, hogy árván hagyta lapját, amely az ő nemes szívéhez olyan közel állott.

Ez az igaz székely férfi vállalta sok-sok gondja-baja mellett a kisebbségi ujságírás munkáját is, amely veszélyes, nehéz és felelősségteljes, de székely fajának akart használni ezzel is. — A kisebbségi ujságíró tollával pedig nehéz írni, mert azt legtöbbször a hatalom hamujába mártják, hogy ne fogjon.

Nemes lélek volt! Soha sem használta fel főszerkesztői minőségét sem arra, hogy másokat támadjon, vagy bántson. Az ő egyénisége azt nem ismerte. Ő a szorgalmas és békés munkás-ember mintaképe volt. Talán azért nem jutott hely neki sem ott, ahol anyagi haszonért folyik a szemforgatás. Ő a szó legnemesebb értelmében mindenütt önzetlenségű dolgozott! S amit magára vállalt, azt példátlan becsületességgel végezte.

Kedves halottunk, „mi, a Székely Ujság” mély hálával köszönjük neked, hogy annyi éven át vezetője voltál a lapnak. Mindég élő szeretettel fogunk rád emlékezni. Azokkal együtt sira-

tunk meg, akiknek e földi életben támogatója voltál s akik Téged most elvesztették.

Gondokban és munkában elfáradt nemes szíved pihenjen csendesen, halhatatlan lekednek pedig adjon az Úr boldog feltámadást!

Elpibent Főszerkesztője a Székely Ujságnak, — mindé megértő barátom: Isten Veled!

A Magyar Párt nevében Súlyom Miklós dr. szólott:

Elfogult lélekkel állok meg e sirnál, hogy örök búc ut vegyünk Dr. I. Diénes Ödöntől, aki kora ifjúságától kezdve megdöbbentően véralian elhalálozásáig az igaz magyar ügyek önzetlen harcosa volt, mint a Párt helyi tagozatának egyik alelnöke.

Dr. Diénes Ödön a függetlenségi politika, az önálló érvényesülés lelkes támogatója már fiatal ügyvéd korától s az maradt a változott viszonyok között is, mint érett, kiforrott férfi, aki szóban és írásban a magunk erején, saját képességeink kifejtése, fejlesztése mellett való érvényesülésben látta népünk fennmaradásának egyetlen lehetőségét.

A Magyar Pártban, mint egyik vezető egyéniség feltétlen engedelmes-séggel, lelkiismeretes kötelességteljesítéssel, a reábizottaknak precíz pontossággal való végrehajtásával szerezte meg mindnyájunk becsülését és ragaszkodó szeretetét. Mintaképe volt a megbízható, becsületes, száz százalékos magyar embernek, akinek kijelentései kétségbevonhatatlan sulyal bírtak, mert azokat Ödön mondta.

Sok irányú elfoglaltsága mellett, melyek erefele tekintetben vették igénybe alkotó munkásságát, nem mulasztotta el soha, hogy részt vegyen a Párt helyi, vagy megyei összejövetelein s azokon a köz érdekében hasznos és életbevágó kérdések megvalósításáért áldozatokat hozzon.

Egész élete az összességért való munkában telt el, a köz oltárán áldozta fel törékeny szívét, fajunk, székely népünk érdekében s mikor u első Isten hozzádot mondok Neked, Ödön, a Párt nevében arra kérem halhatatlan lelkedet, hogy ott túl, e földi élet torzalkodásain, a Mindenható előtt könyörögi éretlünk, hogy muljék el tőlünk e keserű pohár, hogy béküljenek meg a lelkek, hogy ne örlődjünk fel a mindennapi élet küzdelmes harcaiban, mely rövid egy esztendő leforgása alatt annyi derék kiválasztottunk elvesztésével tett próbára bennünket, pedig megbűnhődte már enépa multat s jövődőt.

Isten veled! Pihenj csendesen övéid között.

Bothár L. Vilmos a KSE és az ifjúság nevében a következőket mondotta:

Dr. I. Diénes Ödönben a városunk-beli ifjúság is siratja nagy Halottját és e nyitott sir az imádásig szeretett Szülő-öld, az Elhunytban a Kézdivásárhelyi Sportegyesület érdekekben gazdag tiszteletbeli elnökét is várja, hogy örökre keblére ölelje

Drága Ödön bátyám! De megszo-morítottál. Mi nem így gondoltuk ezt. — Ki hitte volna, amikor Klubházunk avató ün-nepén a Veled együtt végzett munka örö-mére poharat emeltél ifjúságunk boldog-ságára és egyesületünk életére, hogy e pohárcsengésbe belevegyül drága életed végét jelző lélekharang kongása? — Ki hitte volna, hogy meleg baráti kézszorítá-sod örök búcsút jelent és hogy néhány óra múlva ez áldó, meleg kezét a halál hideg keze fogja meg, hogy e szomorú helyre vezessen?

Nagy a mi bánatunk! — Ugy állunk itt, mint a szétvert nyáj, akit onnan ért váratlan támadás, ahonnan legkevésbé várta. — Mi azt hittük, visszamész sze-retelt Muzeumodhoz, szerkesztői aszta-lodhoz, árvákhoz, elhagyatottakhoz, visz-szamész tudományos munkádat tovább-folytatni a közért, biztatni, ve-zetni és hogy még sokszor visszajösz

hozzánk megpihenni. — A végzet más-kép határozott! Megdöbbenve kérjük: ki és kik lesznek képesek Téged pó-tolni annál a sok-sok intézménynél, tes-tületnél, ahol oly gigantikus munkát ön-zetlenül végeztél, amikor csupán Egye-sületünknel is oly pótolhatatlan őrle ha-gy-tál magad után? — Munkádat méltatni, szeretetedet felmérni; ahhoz gyenge a szavunk, azt csak csodálni, tisztelni és szeretni lehetett. Te, miként a gyertya, másoknak világítottál, irányt, utat mutat-tál és szíved utolsó dobbanásáig nagyon szeretted.

Itt állja körül sirodát e zokogó város apraja-nagyja és vallomást tesz Egyesü-letünk is a búcsu e szomorú pillanatában Rólad, hogy igaz és egész ember voltál.

Bucsuzunk Tőled drága vezérünk. Le-gyen áldott a föld, ahol poraid nyugosz-nak, legyen áldott a munkamező, ahol dolgoztál, utak, amelyeken jártál és al-kotásaid, amelyeket emeltél. Mi a KSE. vezetősége és ifjúsága áldjuk az Urat azért, hogy a mienk is voltál — Emlé-kedet kegyelettel megőrizzük. Lebegjen sirod felett e város ifjúságának és min-den lakójának soha el nem muló kegye-lete, tisztelete és szeretete.

Legyen pihenésed csendes! Isten veled!

Részvényilatkozatok a családi háznál

A város és a környék minden rélegé-ből nagyszámban toltak napokon át a lá-togatók a ravatalos házhhoz.

Szerdán az Országos Magyar Párt me-gyei elnöke, Szentkereszthy jelent meg a háznál, résztvétet tolmácsolva.

Csütörtökön a társadalmi egyesületek, a Kaszinó, Árvaház, Menház, Kórházegye-sület, Szinpártolóbizottság küldöttéje és tagjai tettek részt átogatást a Kaszinó ne-vében Tóth Báázs, a többi egyesületek ne-vében pedig Vargha Béa dr. tolmácsolta résztvétet. Az ügyvédi kar részvéte után Gábor László dr. a bírói kar s a bíróság tiszviselői együtt ér. ésének adott kifeje. é. t. Ujancsak küldöttségileg fejezte ki részvé-tét a református és a katolikus egyház is.

Majd a KSE küldöttéjében Bothár L. Vilmos vezérigazgató és Benkő Ernő elnök jelent meg Diénes Ödön dr. ravatalánál, aki az egyesület tiszteletbeli elnöke volt. A bi-vatalos küldöttéjek körül megemlítjük a Magyar Párt megyei szerveze.ét, amely szin-tén eljött tisztelegni volt tagozati alelnöke ravatalához.

Részvétellevek a Székely Ujsághoz

Főszerkesztőnk elhunytá alkalmából a kö-etkező fontosabb levelket kaptuk:

A „SZÉKELY UJSÁG” tekintetes Szerkesztőségének

Tárgu Săcuerec.

Megdöbbenéssel vettük a szomorú hirt dr. Diénes Ödön ügyvéd urnak a Székely Ujság 30 éven át volt felelős, illetve főszerkesztőjének tragikus el-hunyjáról. Az ő elv-sztése nem csak a

SZÍNHÁZ.

Szerdán november 4-én megnyitó disz-előadás CSAVARGÓLÁNY operett ujdonság Tóth Ilus és Paál Magda hősnők felléptével.

Csütörtökön URILÁNY Zilahy Lajos pá-ratlan sikerű vígjátéka.

Pénteken CSÁRDÁS operett ujdonság A budai szinkör slágeroperettje Tóth Ilus és Paál Magda felléptével.

Szombaton SÜLT GALAMB operett uj-donság.

Vasárnap d. u. 5 órakor BUDAPEST—WIEN operett ujdonság olcsó helyárrakkal. Este fél 9 órakor MARICA GRÓFNŐ Az ujra engedélyezett operett! Battyán Kálmán igaz-gató felléptével. Napali pénztár Dávid Dezső üzletében. Bérletek Huber Ernő titkáránál.

Megjelent az új HERMES menetrend Kapható a KOVÁCS-hirlapírodában.

szoros értelemben vett közvetlen mun-katársait borította gyászba, de fájda-lmas veszteséget jelent egész magyarsá-gunknak, melynek érdekeit mindenkor törhetetlen magyarságával és fajszer-etével olyan példaadóan szolgálta.

Fogadja a t. Szerkesztőség, kiadóhi-vatali és nyomdai személyzete az Or-szágos Magyar Párt meleg együttérzé-sének őszinte kifejezését.

Magyar testvéri üdvözléssel:

elnök helyetti: főtitkár: Inczedy-Joksmán Ödön üv. alelnök Dr. Deák

Mélyen tisztelt Szerkesztőség!

Mély fájdalommal értesültem szere-tett jó barátomnak, Diénes Ödönnek gyászos elhunytáról. Nemeslelkű férfiu szerény, de emellett fáradhatatlan mun-kása volt minden szép és jó ügynek. Példaképe lehet minden magyarnak a csendes, zajtalan és eredményes mun-kában. Kérem fogadják mély gyászuk-ban őszinte, igaz részvéteket. A Min-denható az elköltözöttnek a jól végzett munka után adjon csendes pihenést!

Odorheiu-Sz.-udvarhely, 1936. okt. 28

Igaz részvétellel: Biró Lajos, főgimn. igazgató.

H I R E K

— 1-9-36. —
Október
31

— Időjárás . . .

— Elhalasztották az iparengedélyek becserelését. Tegnap este érkezett meg a munkakamara távirata, hogy a kormány az iparengedélyek becserelését nov. 30-ig meg-hosszabbította.

Halálozás. Ma a délelőtti órákban a ciuc megyei Siculenin elhunyt Meskó Kálmán föld-birtokos özvegye, Cs. Zakariás Róza a „Sicu-lidium” székely falujának igazi nagymamája. Városunkban Dr. Dávid Istvánné nővérét gyászolja az elhunytban.

— Sporteredmények. A múlt vasárnap a KSE Comandón játszott bajnok a Swag-gal 5:1 (1:0) eredménnyel. Az SMTE Amatőr (Covasna) bajnoki eredmény 7:1.

— Sportház megnyitás. A múlt szo-mbaton este volt a sportház ünnepies megnyi-tása. A szép számú közönséget Bothár L. Vil-mos társelnök köszöntötte lelkes szavakkal. A közönség a reggeli órákig mulatott.

— Maximális árak. A város rende-le-t közzl, hogy a maximális árak egyes köz-szükségleti cikkekre életbeléptek és azoknak a megszégése szigorú büntetéssel jár,

*) Közigazgatói iroda megnyitás. Meg-nyitottam közigazgatói irodámat az Új-ut 8 szám-alatt a járásbíróssággal szemben, hol eddig az ügyvédi irodám volt IOAN FENECHU közigazgató.

GABONACSÁVÁZÁSHOZ

„ARZOPOL” kapható BENE ALBERT üzletében bármilyen mennyiségben.

No. G. 5852/1936

Publicație de licitație.

Subsemnatul portarel delegat prin această publică că în baza deciziei No. G. 5852/1936 a Judecătorei mixte Târgu-Săcuerec în favoarea recamanților Băloni Máté și soții reprezentat prin avocat Dr. Imre Samu Târgu-Săcuerec pentru încasarea creanței de 300 + 261 Lei și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 5 Noembr. 1936 la ora 16 p. m. la fața locului în Cernatul de sus la casa cu No. 175 și la orele 17 p. m. în Cernatul de sus la casa cu No. 76 unde se vor vinde prin licitație publică judiciară: 1, 1 vacă roșu 2 stio lemne de foc și la 11-a urmărit 1 casten 1 canapea 1 pat 1 masă în valoarea de 3950 Lei.

In caz de nevoie sub prețul de estimare

Târgu-Săcuerec, la 1 Oct 1936.

Ș Vântsa port. del.

Apróhirdetések.

Aranyozott nagy szalontükör eladó. Bővebbet Kézsmárky üzletében.

Eladó Str. Biserica 21 sz. alatti lakás udvarral, kerttel és melléképítményekkel. Értekezhetni Molnár Károlynénál.

A moziban ma este a BARCAROLA nagyon szép filmdráma megy. — Nézze meg!